

רש"י נערה המאורסה פרק עשירי נדרים ר"ן ע"א.

מסורת הש"ס

(א) לעיל סט"ז (ב) לעיל ע"ג
(ג) לקמן ע"ג (ד) כתובות
ע"א

הגהות הב"ח

(א) גב' א"ר יוחנן ז"ל ע"י
לעיל דף סז: (ב) רש"י
ד"ה בשבט אומר וכו' לה
הרי נשות: (ג) ד"ה
קדאי יתירי וכו' דבשותק
ע"מ למיקט נמי קאמר
קרא אלמא נשותק ע"מ
למיקט א"ט מיפר:

מוסף רש"י

[illegible]

הודו עלך גערה

המאוריס
אם ארצך ראם לא
ארצך. (ולקמן) מפני
זה דאמרה מילכר הנח
רמיה על אס ארצך,
שטניה של ארצך, וכן
אם אתקשט מילכר
הנח קישוט על אס
נכנסים אתקשט עד
מן פנים, אם לא
אתקשט. שטניה של
אתקשט (בחוברת ש.א.) אם
אתקשט. קישוט של אמו
מקום. דסייט גילום שער
דאמרה בשומן.

—

פירוש הרא"ש
ואלו דברים שהרא"ש
כל אב בעל: שיש בזה קצו
נפש. דמתי כל נדר וכל
שטות חסר לעשות נפש
אשה יקחון ואשר יפרט
והוא אומר יקחון בדרוש
בספרי בן אים לאשמו בן
אב לבחן מוקדן כל לבשל
מה בעל אים מפר אים
דברי עני נפש אף אב אים
מפר אים דברי עני נפש:
אם ארצח. אם לא ארצח.
נתי מפרש אים ארצח:

קיים כלבו קיים הסר כלבו אינו מוסר. והיינו חומר בהקם מבהרה:
קיים אינו יכול להסר. אלא"כ נשאל לחסם על הקמחו: הסר אינו
יכול לקיים. קמני מיהת שהשחיקה מקיימת וכו': נשאלין על ההקם.
שחם קיים לה לנערה המאורסה אביה או צעלה והלך השני ונשאל

יג' על נדרה של זו ואח"כ הק' ו
הקדים וגשאל על הקמתו: ואין שגאלין
על הפסד. אם הפד לה אחד מן
ההק' חבירו וגשאל להם על שגאלין על נדר
שגאלין נדר כגון זה שמספר במקום
אין נדר ואין נדר: כשאר אומר
למעלה הימני כי החריש לה (א) הו
שמות וכו': בשמות ע"מ למיקט.
וכתיב בהוא קרא והקיס אח כל
הנדרה דבון אינו יכול להפד: קרא
יסירי כתיב. מדכתיב החרש יחרש
השמות פעמים ש"מ (א) בשמות ע"מ
למיקט אינו מספר. ע"א קראי כתיב
החרש יחרש וכו' החרש הרי ג' חד
שמות ע"מ למיקט ועד ש"מ למיקט
נדר ככתב: יודע שיש נדר. הרי
ששעם בשמו שגאלין ולא הפד לה
ואמר לאחר מכן יודע אי שיש נדר
אבל נדרת אקוה בהם שגאלין:
שגאלין אינו יודע שיש מפירין. להפסד
המקנה לכן לא הפדתי לה: איסר
דכיון דלא היה ידע שיש מפירין מאי
ה"ל למיעבד נעשה כמי שלא שמע:
אבל אינו יודע שזה נדר. משום ואיך
דכיון דכעטו: לא אומר לה יסר. דכיון
ידע נדרה ויש מפירין כשעיה
עבדעלמא דמי ואיכתי ליה למסר
עתיקא: ותכ"א יסר. עכשו דכיון
דלא ידע מחמתה דהאי נדר צריך
הפסד כמי ששעם עכשו דמי
ולא למחלה:

הדרך עלך נערה המאורסה

ואלו נדרים שהוא מפר דברים שיש
בן ענוי נפש. כדכתיב לענות
נפש אישה יקימנו ואישה יפרנו (במדבר ז):
אמר

"שהשתיקה מקיימת ואין שתיקה מבטלת
 זקיים בלבו קיים הפר בלבו אינו מופר זקיים
 אין יכול להפר הפר אין יכול לקיים קתני
 שהשתיקה מקיימת מאי לאו בשותק על
 מנת למיטק לא בשותק על מנת לקיים
 היינו קיים בלבו קיים אלא בשותק סתם
 אשכחן חומר בהקם מבשרת בהפר
 מבקשם מנא לן (6) (6) דר"ר נשאלין
 על ההקם ואין נשאלין על ההפר מתיב רב
 כהנא יואם החרש יחריש לה אישה וגו'
 בשותק על מנת למיטק הכתוב מדבר אתה
 אומר בשותק על מנת למיטק או אינו אלא
 בשותק על מנת לקיים כשהוא אומר כי
 החרש לה הרי בשותק על מנת לקיים
 הכתוב מדבר את מה אני מקיים אם החרש
 יחריש לה אישה ה"בשותק על מנת למיטק
 הכתוב מדבר תיובתא ולוקים הא בשותק על
 מנת לקיים הא בשותק סתם קראי יתירי
 כתיבי מתיב רבא נדרה עם חשכה מפר
 לה עד שלא חשכה שאם לא הפר וחשכה
 אינו יכול להפר אמאי להוי בשותק על מנת
 למיטק תיובתא מתיב רב אשי יודע אני
 שיש נדרים אבל אני יודע שיש מפירין
 יפר יודע אני שיש מפירין אבל אני
 יודע שזה נדר ר"מ אומר לא יפר והכמים
 אומרים יפר ואמאי ליהוי בשותק על מנת
 למיטק תיובתא:

הדרן עלך נערה המאורסה

וְאֵלֹ נִדְרִים שֶׁהוּא מִפְּרִי דְּבָרִים שִׁישׁ
 כִּהְיוּ עֲנִי נֶפֶשׁ וְאִם אֶרֶץ וְאִם לֹא
 אֶרֶץ אִם אֶתְקַשְׁט וְאִם לֹא אֶתְקַשְׁט
 אָמַר

תק כל יום שמיעה: קיים בלבו
אז בשפתיו: הפר בלבו אינו
ואז בעיני דילפינן לה משתיקה דיום
מאי משום דכיון שעבר יום שמיעה
ולא הפר גלי אדעתיה שהוא רואה

בקיומו של נדר אלאה כל שגלו
בקיומו כגי אלא ידביח לה רחמנא
כל ההוא יומא להפסד משום דעד
עברא שמשא לא מוכח מדי שיהא
רואה לקיים דלמלא בנר הכי מפר
לה כיון דבאר דעמיה בלחוד אולנין.
ומיה דכל שקיים בלבו קיים אלא
דאז להי אכליו עבר יום שמעיה. וזכר
דיוקאן הבא הפך בלבו אין הפך
דיוקאן דלא אמר לה עלי אכלי אכל
היכא דלמר לה הכי כגי ודכמיבנא
לעיל (דף קד ע"ג): קיים אין יכול להפסד
הפך אין יכול לקיים. להא מילתא
מחלל וקמה מהפסה ולא הפסה
מהקמה וקמה משום חומר קטנייהו
אלא כיון דאשמעינן דיני הקמה והפסה
מני הא נמי כדדיסיי: מאי לאו
בשוק על מנח מיתק. ואפ"ה קמי
ששוקא מלימח על שער יום
שמעיה: לא בשוק על מנח לקיים.

שיחא הנדר מקיים מעשה:
חומר בספר מנן. לאו דוקא מנן.
דהא לא בעי אלא מאי יהוה אומר חומר
זה על הפרה: ששאלו על ההקס. שחם
הקיס יכול לישראל עליו *נאמות יוס
שמעיה ויכול להפסד בו ביום: ואין
ששאלו על ההפסד. שחם הפסד שוב אינו
יכול לישראל לנצל אותה ההפסד:
כשחם אומר כי החריש לה הרי
כשחם ע"מ לקיים. ע"מ לקיים לאח"י
שחם שחמקיס שיעבור יוס שמעיה
אנחנו דעמו שיחם מקיים כשחם
ו ו דהי האי הרי מלי מפר ככל יוס
שמעיה ולא דמי האי שחם ע"מ לקיים
דהא להטו שחם על מנה לקיים
לדעיל: קראי יחריש כתיבי. חלחא
קראי כתיבי יחריש יחריש תרי כי
יחריש לה הא חלחא: מסיב רבא

לדליל אחי הוא רק חיובי: שאם
עובדת דפדפרישית לעיל (דף ע"ג): ואמאי
שם שמתקיים הנדר כ"ש דלא הוה אמר
אין קיום אלא מפני שלא היה יכול להסר
יו דנדרים: אבל אינו יודע שיש מפרין.
יכול להסר דההוא יומא הי"ל לרדייה
ע"ש נדר. שזה מן הנדרים שהעל
יוס שמייה: ותכמים אומרים יפר.
אין לא יפר דלא איהו לא שם אלא
אשום דכפרה להו דלא היה שמייה
דך נקטינן דשומא ע"מ למיקם כחם
נפר ואפילו בי כיום:

זר נמי דברים שבינו לבינה אלא דנקט הוי
לאחרים אלא לעצמו: **אם ארצך אם לא**
דסבירא לכו לרבנן דמפר משום נדרי עניו
נמי מוכח בגמ' דבקשטו הפסים אמר'
ינו לבינה הוי רבי יוסי כלומר דאילו לרבנן
(מכוחות עא). גבי בעניות שלא נתן קצבה:
אמר

פ' קיום שלל קיומו חסלה: ודוקים בשותק עם אק
 זה נכסם, חד למקט: שותב רבא. אפי' דליתמח
 זה בשותק פ'ת למקט: ודוק אני שיש נדח. הנה
 שלל היה סוד כחידו לספר, ולא היה שותק,
 אחר ויש כחידו על שותק עד עתה פ'ת דלא
 ש' שותק ואחרי א' ר'מ לא יפה, אלא ש'ת דשות
 מ'ן פ'ת כחידו (ב'ת): הדוק על עקרה המאויסה
 ודוק חסדו ב'ת: ודוק על חסד:

[illegible]

עין משפט
נר מצודה

ע א מ״י פ״יב מ״לסב
נדרס ה׳ א סמב
לאן רבנ ט״שע י״ד
סמן רל ספ״ה א״
עא ב א מ״י א ספ״י
ה׳ יט סמב
ט״שע א ספ״י א״ל וספ״י
מא״
[ד] מ״י א ספ״י
ספ״י סמב
עב א מ״י א ספ״י ה׳
י סמב א ט״שע
ספ״י סמב א״
א ו מ״י פ״יב מ״ל
נדרס ה׳ א סמב
לאן רבנ ט״שע י״ד
סמן רל ספ״ה א״
ב א מ״י א ספ״י ה׳
ט״שע א ספ״י ט״

תורה אור השלם

ו. ואם תחריש יחריש
לה אישה מזים אל יום
והקים את כל נדריה או
את כל אסריה אשר
עליה הקים אתם כי
תחריש לה ביום שמעה:
כמדבר ל טו

גליון הש"ס

נב"י קיים בלבו קיים. פני
לקמן על פ"ט ע"ב בהר"ן
ד"ה תלמודא: בהר"ן ד"ה
הער"ה וסופה דה"ה
שקיים בלבו. ק"ל ה"ה
ק"ל ב"ה דנדרים שגב
לזו הו' נדרים מ"ה ה"ה
דמאס ונזיל לזו הו' נדרים
ההוא תמכרתה ונדומה
ל"ה מ"ה מה' נדרים נדמאס
כל יום תמכרתה דא"ל
נדן דמאס ונזיל לזו הו'
בקיטו שג' נדר גזיל לזו
סומתו מ"ה ה' ה' קיים
גזיל בקיים בלבו שג' נדרים
גזיל לזו כל נדרים
גזיל דלז' מה' ונזיל:
בהר"ן ד"ה נשאל:
באורו יום שמיני, ויכין
חוס' תמכרתה על פ"ט
ד"ה גזיל א"ל:

תוספות

[illegible]

י"ב. אצריחא חקפה דמנליה
כבר, ניחא לאחוי כל הני:
ד שגדריה שהא נדר גמור:
ס שמי קרני ביה השתא:
קרני ביה ציוס שמי הויל
ק פ"מ למיקט הו שחיקה,

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones

Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com